

«Μοιραίο το ύφος της εξουσίας μας»

ΠΑΡΑΔΕΧΕΤΑΙ Ο κ. ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ ΠΟΥ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ: ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ «ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙΣΑΡΕΣ»

Ο καθηγητής. Κλασικό γραφείο, τακτοποιημένο, σημειώσεις ανά ενότητες πιασμένες με συνδετήρες, κοφτά γυαλιά, κι ένα από τα τρία-τέσσερα ταιγάρα που καπνίζει ημερησίως. Ο πρώην υπουργός Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Παιδείας —και σήμερα «σκιάδης» υπουργός Παιδείας— Κώστας Σημίτης μοιάζει συγκρατημένος και επιφυλακτικός. Το τέλος όμως της συζήτησης μαζί του άφησε την αίσθηση των σημαντικών αποκαλύψεων μέσω σκέψεων και προβληματισμών. Ο κυρίως εκφραστής της τάσης για «συνλογική ηγεσία» μετά τον Α. Γ. Παπανδρέου εξηγεί με σαφήνεια την πρότασή του, αρνείται τους «μικρούς καισάρους», καταδικάζει τον λαϊκισμό και τον τρόπο διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ τα τελευταία χρόνια. Και επιίζει σε Συνέδριο ουσίας, νέας πρότασης και προοπτικής.

— Ας αρχίσουμε με ένα αγαπημένο σας θέμα, κύριε Σημίτη, πείτε μου αν θέλετε, τι είναι ο λαϊκισμός;

— Με τον όρο «λαϊκισμός» εννοούμε μία παρωσίαση προβλημάτων, μία τακτική η οποία διαχωρίζει την κοινωνία σε εχθρούς και φίλους, ταυτίζει συνειδητά τα ανθρώπια για να δημιουργεί τεχνη-

Ερευνα - Συνεντεύξη
ΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ

τές συσπειρώσεις, συγκαλύπτει τις πραγματικές αντιθέσεις και παρουσιάζει τα προβλήματα μέσα σε υπεραπλουστευμένη προοπτική. Ο λαϊκισμός δεν εκπαιδεύει, δεν καθοδηγεί, αλλά ακολουθεί το αίσθημα που θεωρεί κοινό.

— Το ΠΑΣΟΚ, ή μερίδα του ΠΑΣΟΚ πάσχει από λαϊκισμό, δεν είναι έτσι;

— Μερίδα του ΠΑΣΟΚ πάσχει από λαϊκισμό, αλλά ο λαϊκισμός δεν είναι φαινόμενο που χαρακτηρίζει μόνο το ΠΑΣΟΚ· χαρακτηρίζει ολόκληρη την ελληνική πολιτική ζωή. Η πολιτική διαμάχη τα τελευταία χρόνια είχε έντονα λαϊκιστικά χαρακτηριστικά.

— Το '85 εφαρμόστηκε για δύο χρόνια ένα οικονομικό πρόγραμμα ανάλογο με αυτό που εφαρμόζει σήμερα η Νέα Δημοκρατία. Να δούμε τις διαφορές και τις ομοιότητες του δικού σας προγράμματος με το σημερινό;

— Το πρόγραμμα σταθεροποίησης του 1985 ήταν ένα πρόγραμμα με συγκεκριμένους στόχους σε διαφορετικούς τομείς. Προέβλεπε τη μείωση του πληθωρισμού με σαφή ρυθμό, τη μείωση των ελλειμμάτων του δημοσίου, τη μείωση του ελλείμματος του ισοζυγίου πληρωμών. Είχε στόχο την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής Οικονομίας. Το πρόγραμμα που παρουσίασε η Νέα Δημοκρατία περιέχει έναν μόνο ποσοτικό στόχο: Την μείωση του ελλείμματος του Δημοσίου σε δέκα ποσοστιαίες, σε 10% του Α.Ε.Π. στο τέλος του 1992. Δεν μας πληροφορεί πώς θα πραγματοποιήσει τη μείωση του πληθωρισμού, την αύξηση της ανταγωνιστικότητας, τη μείωση του ελλείμματος του ισοζυγίου πληρωμών. Αυτή η έλλει-

ψη πληροφόρησης μπορεί να οφείλεται σε μία συνειδητή προσπάθεια να μην εκτεθεί το πρόγραμμα σε κριτική, μπορεί όμως και να οφείλεται στο ότι δεν έχει μελετηθεί καν το σύνολο του προβλήματος. Η ανάλυση των στοιχείων δείχνει ότι ο ποσοτικός στόχος που έχει τεθεί για τη μείωση των ελλειμμάτων του Δημοσίου είναι ανέφικτος, και πείθει πως και ως προς τα άλλα σημεία υπάρχει αρκετή ασάφεια. Εκείνο που χαρακτηρίζει την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης δεν είναι μια συγκεκριμένη στρατηγική, αλλά μια ελπίδα ότι «τα πράγματα θα βελτιωθούν», επειδή θέλουμε να βελτιωθούν!

— Το δικό σας πρόγραμμα γιατί δεν διήρκεσε;

— Το πρόγραμμα όταν αναγγέλθηκε είχε έναν ορίζοντα δύο ετών. Σ' αυτή τη διάρκεια διαπίστωθηκε ότι θα έπρεπε να υπάρξει τουλάχιστον μία τάση συγκράτησης για ένα ακόμη χρόνο. Όμως, με τον προϋπολογισμό του '88 η κυβέρνηση τότε αποφάσισε κάτω από την πίεση των πολιτικών εξελίξεων και των εκλογών που έρχονταν, να ακολουθήσει και πάλι μια πιο «επεκτατική» πολιτική. Οπως αποδείχθηκε εκ των υστέρων αυτό ήταν ένα βήμα που ακύρωνε τα επιτεύγματα των δύο χρόνων.

— Και είχατε παραιτηθεί...

— Ναι, παραιτήθηκα γιατί είχα επισιμάνει ότι το βήμα αυτό θα μας οδηγήσει στην αποτυχία του στόχου της βελτίωσης των μακροοικονομικών ανισορροπιών.

— Στο σημερινό ΠΑΣΟΚ τι σας ενοχλεί, κύριε Σημίτη;

— Υπάρχουν κάποια πράγματα που μ' ενοχλούν. Με ενοχλεί η έλλειψη προσαρμογής του προγράμματός μας στις νέες κοινωνικές εξελίξεις. Το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ βασίζεται στη διακήρυξη του 1974 και σε προσπάθειες σημαντικές που έγιναν τα επόμενα χρόνια. Αλλά, δεν έχει ακόμη καταγραφεί τις επιπτώσεις των οκτώ χρόνων διακυβέρνησης. Οι θέσεις μας ως αντιπολίτευση οφείλουν να καταγράφουν όχι μόνο την άρνηση μας στις προτάσεις της Ν.Δ., αλλά κυρίως τη δική μας λύση. Η αντιπολίτευση πρέπει να έχει δική της πρόταση για την κοινωνία, δική της πρόταση για τις οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις, ώστε να μπορεί να συσπειρώσει όσο το δυνατόν περισσότερους ψηφοφόρους.

— Λοιπόν, ως απάντηση σε αυτά που λέτε, θα σας διαβάσω ένα απόσπασμα από άρθρο του περιοδικού «Σοσιαλιστική Θεωρία και Πράξη», του τεύχους Μαΐου, στο οποίο αναφέρεται το εξής: «Η ιδεολογική ηγεμονία του σοσιαλισμού στην κοινωνία είναι αναγκαία συνθήκη για δημιουργία κόμματος σοσιαλιστικής εξουσίας». Τι σχέση έχει αυτός ο λενινισμός με όσα είπατε πριν;

— Κύριε Κωστώνη, στα έντυπα που εκδίδει το ΠΑΣΟΚ, γράφουν ελεύθερα διάφοροι συνεργάτες οι οποίοι πολλές φορές έχουν δικές τους ιδιόμορφες απόψεις. Απόψεις που ίσως στηρίζονται σε ένα ξεπερασμένο παρελθόν, απόψεις που δεν έχουν λάβει υπ' όψιν

τους τις τελευταίες εξελίξεις. Αυτό το άρθρο που αναφέρετε, δείχνει ότι ο συγγραφέας του δεν έχει προγραμματιστεί γύρω από το τι μπορεί να σημαίνει σοσιαλισμός στη σημερινή εποχή, πώς λειτουργεί η σύγχρονη ελληνική κοινωνία, ποιες είναι οι νομοτέλειές της.

— Δηλαδή στη θέση της διακήρυξης του 1974, τι;

— Μια νέα διακήρυξη που είναι αντικείμενο του Συνεδρίου του

τα έπαιξαν σημαντικό ρόλο. Η κεντρική εξήγηση του εκλογικού αποτελέσματος είναι η πολιτική μας στην τελευταία φάση διακυβέρνησης...

— Τα τελευταία δύο χρόνια;

— Τα τελευταία χρόνια. Είναι αυτό που περιγράφηκε ως ήθος και ύφος της εξουσίας, η εντύπωση της αναποτελεσματικότητας, η εντύπωση μιας ανασφάλειας γύρω από τη διαχείριση των δημοσίων πραγμάτων και η χειροτέ-

— Κύριε Κωστώνη, η ασθένεια του προέδρου του ΠΑΣΟΚ βεβαίως συνέβαλε σ' αυτό που είπα για την εντύπωση αναποτελεσματικότητας της κυβέρνησης. Τα πρόσωπα όμως τα οποία δεν ήσαν αξία, υπήρχαν από πριν. Και επηρέασαν κι από πριν την πολιτική του ΠΑΣΟΚ, δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Επρεπε να είχε γίνει καλύτερη επιλογή στελεχών.

Οχι δοξαστικό συνέδριο

— Το Συνέδριο, τι απ' ό'αυτά θ' αλλάξει, κύριε Σημίτη;

— Το Συνέδριο, και κυρίως η διαδικασία προς το Συνέδριο θα πρέπει να είναι μια προσπάθεια για την ανανέωση της φυσιογνωμίας του ΠΑΣΟΚ. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα πρέπει να είναι ένα δοξαστικό Συνέδριο το οποίο θα αναγνωρίζει το παλιό χωρίς να δημιουργήσει το καινούργιο. Πρέπει να είναι ένα Συνέδριο αναμόρφωσης. Η διακήρυξή μας, το καταστατικό μας, οι πολιτικές μας θέσεις να γίνουν αντικείμενο κριτικής εξέτασης δίχως περιορισμούς. Να διατυπωθούν νέες προτάσεις για ν' αποκτήσουμε νέα δυναμική. Πρέπει να υπάρξει ευρύτατη συζήτηση στην Οργάνωση, ελεύθερη έκφραση απόψεων, ανοιχτό Συνέδριο που να μην κυριαρχείται από μηχανισμούς ή παρέες αλλά να κυριαρχείται από τη θέληση όλων των μελών να δημιουργήσουν νέες συνθέσεις χωρίς περιορισμούς.

— Προσέχω, ότι αυτό το περί «παρέας» το φοβάστε όλοι, και ο κ. Πεπονής που δεν είναι παραδοσιακός κομματικός, κι εσείς...

— Κοιτάτε, όταν υπάρχει ένας μηχανισμός σ' ένα κόμμα —και χρησιμοποιώ την έκφραση μηχανισμός με καλή έννοια— δημιουργούνται πάντα φίλτες, διασυνδέσεις, κοινές επιδιώξεις. Και είναι φυσικό ένας μηχανισμός να έχει την τάση αυτοσυντήρησης και διαίτησής. Να κρατάει έξω καινούργιες δυνάμεις, να μην θέλει την αμφισβήτησή του. Ένα Συνέδριο πρέπει να έχει ακριβώς το ρόλο να ανανεώσει αυτό που υπάρχει. Υπάρχει μια φυσική τάση να μειώνουμε στο παλιό, αυτή η τάση πρέπει οποιονδήποτε διοργανώνει το Συνέδριο να τον ανησυχεί και να επιδιώκει να την ξεπεράσει...

— Ναι, αλλά κι εσείς μετέχετε στον κομματικό μηχανισμό...

— Βεβαίως κι εγώ. Αυτό ισχύει και για μένα...

Συλλογικές ηγεσίες

— Έχετε καταγραφεί ως ένας εκ των πιθανότερων διαδόχων του Ανδρέα Παπανδρέου. Ανεξαρτήτως του αν τεθεί θέμα διαδοχής ή όχι στο Συνέδριο, πείτε μου πώς τοποθετείστε στο ενδεχόμενο αυτό. Οχι στα δημοσιεύματα, στην ουσία.

— Η διαδοχή του προέδρου του ΠΑΣΟΚ είναι ένα προφίλες θέμα ιδίως του αντιπολιτευόμενου Τύπου, διότι επικρατεί η αντίληψη ότι το πρόσωπο του προέδρου του ΠΑΣΟΚ θα το διαδεχθεί κάποιον άλλο πρόσωπο. Και μέσα από τα χαρακτηριστικά του άλλου προσώπου επιδιώκουν να διαπιστώσουν ποια θα είναι η μελλοντική πορεία του ΠΑΣΟΚ...

— Μοιραίο είναι αυτό, κύριε Σημίτη, έτσι γίνεται στα κόμματα...

— Εγώ πιστεύω όμως κύριε, Κωστώνη, ότι τέτοια διαδοχή δεν πρόκειται να υπάρξει. Δεν είναι καν δυνατή. Ο Ανδρέας Παπανδρέου ίδρυσε το ΠΑΣΟΚ, διαμόρφωσε την ιδεολογία του, καθοδηγούσε τις εξελίξεις, σφράγισε την πορεία του. Η εντατική παρουσία του οφείλεται βέβαια στην προσωπικότητά του, αλλά και στις ειδικές συνθήκες της εποχής. Οι συνθήκες που οδήγησαν τότε στη διαμόρφωση —έτσι είναι— ενός αρχηγικού τύπου κόμματος, δεν υπάρχουν σήμερα. Επιδιώχει να είναι οι συλλογικές διαδικασίες, οι συλλογικές λειτουργίες. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι επιδίωξη η διαδοχή του Ανδρέα Παπανδρέου από κάποιους μικρούς καισάρους.

— Ναι, αλλά μήπως περιγράφετε ένα κόμμα χωρίς ηγέτη;

— Πιστεύω ότι περιγράφω ένα κόμμα με στελέχη που θα καθορίζουν την ιδεολογία και την πορεία του. Δεν χρειάζεται να έχει ένα μόνο ηγέτη...

— Δεν θέλω να σας κουράσω, αλλά και συνάδελφοι σας θέτουν το πρόβλημα του περιεχομένου της συλλογικής ηγεσίας. Λένε δηλαδή ότι δεν γνωρίζουν πώς και αν θα λειτουργήσει το ενδεχόμενο να γίνει το πρόσωπο του προέδρου από ένα, δύο ή τρία...

— Δεν μ' ενδιαφέρει το πρόσωπο του επικεφαλής, με ενδιαφέρει η διαδικασία με την οποία καταλήγει ο επικεφαλής σε ορισμένη απόφαση. Αυτό είναι το κεντρικό σημείο.

— Αυτό εννοείτε με τη συλλογική ηγεσία...

— Βεβαίως.

— Γιατί κανείς δεν μπορεί να φανταστεί τρεις αρχηγούς σ' ένα κόμμα...

— Οχι βέβαια, αλλά ήδη η λέξη «αρχηγός» δεν αρμόζει σε μια τέτοιου τύπου διαδικασία. Πιστεύω περισσότερο σ' ένα σχήμα οργάνωσης που αντιστοιχεί στο σχήμα του Γερμανικού Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος. Οπου υπάρχει συζήτηση, συνένδρια γενικά και ειδικά, όργανα που λειτουργούν σε περιφερειακό επίπεδο μία κεντρική συλλογική διοίκηση. Και βεβαίως με τον πρόεδρο του κόμματος που εκφράζει το σύνολο του κόμματος, αλλά και ανάλογα με τις περιστάσεις διαφορετικούς υποψηφίους για πρωθυπουργία στις κατά καιρούς εκλογές...

— Όπως είναι ο Λαφονταίν...

— Όπως είναι τώρα ο Λαφονταίν, παλιότερα ο Φόγκελ, πριν ο Ράου. Πριν το 1970 ο πρόεδρος του κόμματος ήταν και υποψήφιος πρωθυπουργός.

— Όμως, το Εκτελεστικό Γραφείο δεν έχει έναν τέτοιο ρόλο, σαν αυτόν που περιγράφετε; Μετέχουν όλα τα γνωστά και επιφανή στελέχη του ΠΑΣΟΚ...

— Κύριε Κωστώνη, σημασία στη ζωή δεν έχει μόνο η τυπική ρύθμιση, έχει και η ουσιαστική ρύθμιση. Και βεβαίως η καθοριστική παρουσία του Ανδρέα Παπανδρέου δίνει μία άλλη μορφή στις λειτουργίες από εκείνη που διαφαίνεται στις τυπικές ρυθμίσεις.

Χ. Φλωράκης - Α. Κύρκος: «Η αριστερά δεν ξέρει τι παίζει δεξιά...»

Οι «ισορροπίες» κρατούν ακίνητο τον Συνασπισμό

ΑΜΕΛΕΙ ΤΗΝ ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥ

Η ευδιάκριτη ανακούφιση με την οποία έγινε δεκτό το εκ αποτέλεσμα από την ηγεσία του Συνασπισμού —ένα αποστ— «που θα μπορούσε να είναι και καλύτερο», όπως είχε πει Φαράκος (και αλίμονο αν η γνώμη του δεν είναι έγκυρη...)— τώρα κι άλλη εξήγηση πλην της φερεντικής εκείνης «περί ες της του κύριου όγκου των δυνάμεών του» (επιχείρημα το κάνει τον γύρο της Ευρώπης, αφού, σύμφωνα με τον «Ριζοσπάστη» επικαλέσθηκαν εκπρόσωποι του ΚΚ Τσεχοσλοβακίας σε συσ— που είχαν με τον κ. Φαράκο!). Την εξήγηση των θερινών διαπραγματεύσεων —αλλά γιατί όχι; Πώς αλλιώς θα εξηγηθεί η από τη σχήματος σε μια περίοδο η οποία θα μπορούσε να του προ— σε οφέλη και γιατί βρισκόμαστε στην εξουσία η ιδεολογική αντιπαράθεση και γιατί το ΠΑΣΟΚ κοινώς «ψάχνεται»;

Φαίνεται, όμως, ότι και ο Συνασπισμός προτιμά να «ψάχνεται» να ασχολείται με την ανάπτυξη μιας «υπεύθυνης και ριζοσπαστικής αντιπολίτευσης», όπως η ηγεσία του είχε αναγγείλει την επόμενη των εκλογών. Ετσι δεν είναι πλέον πρόωπο να τεθεί ερώτημα εάν το σχήμα, ως έχει, μπορεί να ανταποκριθεί σ' αυτό το

Της ΙΝΟΣ ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ

ρόλο ή —για να το διαπιστώσουμε διαφορετικά— εάν οι ισορροπίες στις οποίες στηρίζεται για να υπάρχει δεν λειτουργούν ανασταλτικά για την ανάπτυξη μιας ομοιογενούς αντιπολιτευτικής παρέμβασης. Την εβδομάδα που πέρασε η ηγεσία του Συνασπισμού —οι κ. Φλωράκης, Κύρκος και Φαράκος— πρόσφερε μία κατ' ερώτην ανομοιογενή εικόνα του πώς εννοεί την προοπτική του σχήματος και των σχέσεων του με άλλα κόμματα και κυρίως με το ΠΑΣΟΚ. Ο κ. Κύρκος μιλώντας το περασμένο Σάββατο στην Κ.Ε. της ΕΑΡ επανέφερε την πρότασή του για έναρξη διαλόγου με το ΠΑΣΟΚ δηλώνοντας με έμφαση ότι «τις διενεργασίες που γίνονται στο ΠΑΣΟΚ δε πρέπει να τις αντιμετωπίζουμε εξ αποστάσεως αλλά θα πρέπει να δοούμε πώς θα τις επιταχύνουμε (...) σε μια γενική κατεύθυνση συγκλίσεως. Η ιδέα μιας κατηγορηματικής απόρριψής του ή η ιδέα ότι θα μπορούσε να ξεχωρίσει κανείς το καλό από το κακό ΠΑΣΟΚ έχει ξεπεραστεί από τα πράγματα». Ο γραμματέας του Συνασπισμού —και της ΕΑΡ— δεν μπορούσε βέβαια να προβλέψει τη δριμύεια επίθεσης που εξαπέλυσε την επομένη εναντίον της Αριστεράς ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ (μπορούσε όμως να υποθέσει, γνωρίζοντας κάπως τον χαρακτήρα του Α. Παπανδρέου, ότι η αυτόκλητη αυτή προσφορά συμμετοχής στις διενεργασίες στο ΠΑΣΟΚ μπορούσε να τον ερεθίσει).

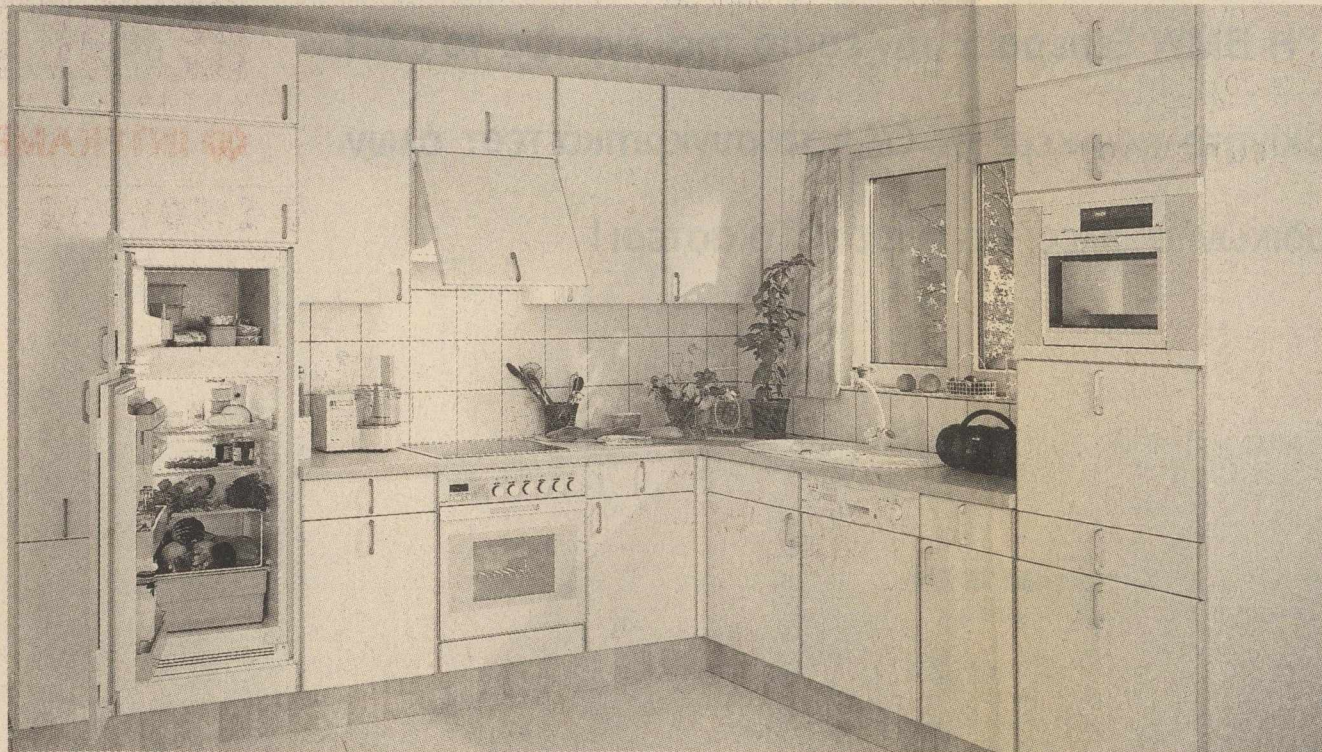
Στον κ. Παπανδρέου απάντησε τη Δευτέρα ο κ. Φλωράκης, αποκλείοντας στενότερη συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ, αφού όπως είπε «ο κ. Παπανδρέου την απέκλεισε». Στη μέθοδο της «κολοκυθιάς» έχει καταγράψει πολλές φορές η ηγεσία του Συνασπισμού, προκειμένου να αποφύγει να τοποθετηθεί επί της συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ. Και βέβαια δεν είναι η πρώτη φορά —προς δόξαν του πλουραλισμού— που υπάρχει διάσταση απόψεων μεταξύ των κ. Φλωράκη και Κύρκου.

Επειδή, όμως, ο Α. Παπανδρέου έχει δικό όταν λέει «οι διενεργασίες εξελίξεις έχουν οδηγήσει σε κρίση φυσιολογικής και στρατηγικής τα κόμματα της παραδοσιακής αριστεράς σ' ολόκληρη την Ευρώπη» —με άλλα λόγια «σερβός έχει ανάγκη τη συνεργασία, όχι εμείς»— το ζήτημα των συμμαχιών είναι ο πλέον καθοριστικός παράγοντας για το μέλλον και το ρόλο του Συνασπισμού, εάν φυσικά το μέλλον αυτό το βλέπει η ηγεσία του στο πλαίσιο της δημιουργίας ενός κεντροαριστερού πόλου, που είτε θα μπορούσε να προσφέρει μια εναλλακτική κυβερνητική πρόταση, είτε θα λειτουργήσει ως αξιόπιστη αντιπολίτευση. Προκύπτει, επομένως, η ανάγκη μιας καθαρής τοποθέτησης πάνω στο ζήτημα αυτό για να μην κινδυνεύσει ο Συνασπισμός να κατηγορηθεί για «διγλωσσία», κατηγορία που με ευκολία αποδίδει σε άλλα κόμματα.

Η πιο σοβαρή θέση για τη δημιουργία των πολιτικών όρων που «θα αναδείξουν την Αριστερά σε αποτελεσματική και υπεύθυνη αντιπολίτευση και θα οδηγήσουν στον εκσυγχρονισμό και την ανασύσταση ολόκληρου του προοδευτικού χώρου και στην προοπτική μιας κεντροαριστερής κυβερνητικής εναλλαγής», διατυπώθηκε από τον κ. Γ. Βούλαρη στην εισήγηση που υιοθέτησε η Κ.Ε. της ΕΑΡ στην πρόσφατη σύνοδό της (και απ' αυτήν όμως απαλειφθηκε —για το φόβο των Ιουδαίων—, ο όρος «κεντροαριστερή προοπτική» και αντικαταστάθηκε από τον όρο «συνάντηση δυνάμεων με τους δρους του αριστερού δημοκρατικού σοσιαλισμού», τον οποίο προτιμούμε ν' αφηστούμε ασχολίαστο...).

Πόσες πιθανότητες έχει αυτή η θέση να περάσει από τις «συμπληγάδες» του Συνασπισμού —και πολύ περισσότερο να υιοθετηθεί; Ελάχιστες, αφού στον Συνασπισμό η διγλωσσία καλλιεργείται επισήμως και η ιδέα της μετεξέλιξής του σε ενιαίο πολιτικό οργανισμό, αίτημα που θεωρείται ώριμο τόσο από την ΕΑΡ όσο και από τη «Νέα Πορεία», προσκρούει στις αντιρρήσεις της ηγεσίας του ΚΚΕ. «Τα μέλη του ΚΚΕ κάθε άλλο παρά διάθεση να διαλύσουν το κόμμα τους έχουν», είπε σε πρόσφατη συνέντευξή του ο γραμματέας του κ. Γ. Φαράκος και από τη Θεσσαλονίκη διεμήνυσε ότι θα διασφαθεί το ΚΚΕ εάν επιχειρηθεί η συγχώνευση στο Συνασπισμό. Ενώ ο κ. Χ. Φλωράκης απέκλεισε επίσης το ενδεχόμενο της δημιουργίας ενιαίου κόμματος, δηλώνοντας ότι «αυτό δεν είναι το κύριο για τον Συνασπισμό» και υπογραμμίζοντας ότι «δεν μιλάμε για συνέδριο του Συνασπισμού αλλά για πανελλαδικό σώμα (!) που θα προσπαθήσουμε να γίνει στις αρχές του επόμενου χρόνου». Δηλαδή, μετά το συνέδριο του ΚΚΕ. Ε. αφού αυτοί δεν βιάζονται, γιατί να βιάσουμε εμείς;

ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ PHILIPS WHIRLPOOL

SPOT THOMPSON

ΜΟΝΙΜΗ ΕΚΘΕΣΗ ΕΝΤΟΙΧΙΣΜΕΝΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Γνωρίστε ένα νέο κόσμο πρωτοποριακής αισθητικής, τέλειας λειτουργικότητας. Έναν κόσμο όμορφο, πρακτικό, σίγουρο. Με μοναδική ποιότητα και αντοχή. Τον κόσμο της PHILIPS WHIRLPOOL.

Νιώστε τι σημαίνει σύγχρονη, μοντέρνα και ευκολόχρηστη κουζίνα με εντοιχισμένες συσκευές που είναι λειτουργικά έργα τέχνης.

Η μόνιμη έκθεση εντοιχισμένων συσκευών PHILIPS WHIRLPOOL είναι μια πρόκληση!

Ένα βήμα στο αύριο... Εσείς κάντε το σήμερα.

Παράδεισος Αμαρουσίου.

Αρτέμιδος 7.

τηλ.

PHILIPS

Whirlpool

Η ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ ΠΟΥ ΖΗΤΑΤΕ